

יקול גדול ולא יסף - אקוסטיקה במתן-תורה

שלשת מימדי נצחיות ה'יקול גדול':
אורך - מרחב - תוך = אמת.

היכן ה'נחמו' בפרשת ואתחנן?

ספר דברים פרק י

(א) בַּעַת הַהוּא אָמַר יְדוּד אֵלַי פֶּסֶל לְךָ שְׁנַי לִזְחַת אֲבָנִים פְּרָאשְׁנִים וּגו'

הראשונים 'הונחתו' מלמעלה בכח עליון השתברות הלוחות = נסדקה האמת המוחלטת 'הובקעה החומה' = סדק סדק תרדוף... חורבן

התיקון: 'פסל לך'

עצב בעצמך את אמונתך!

ב'ואתחנן':

בקריאה של ת"ב באמצע 'כי שאל נא'

אימות הגיוני למעמד הד סיני

'הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו?'

[ולא יסף - להיראות באותו פומבי]

אבל

האם 'אמת זו' מקיפה את כל מרחב החיים?

האם 'אמת זו' מקיפה את כל הדורות הבאים?

לשם מה הוצרך נס כה מנוגד לטבע?
אם כדי לשלול טעות של 'שתי רשויות'
הרי חז"ל אמרו שהקול נשמע מארבע רוחות
ולא חששו שיטעו בד' רשויות - כ"ש 'בת קול'

והביאור של הרבי:

'בת קול' = הד = אקו

נוצר מהיתקלות גלי הקול בחפץ בלתי חדיר
אבל לו היו נתקלים בקיר מצמר גפן

בתקרה אקוסטית

טבעי הוא - שלא היתה 'בת קול'

במעמד הר סיני

הקול האלוקי חדר בתוך כל רבדי-היקום

בעבודת השם:

מדבר = חכמה

חי = בינה

צומח = מידות

דומם = מעשה

בלוי 'אבלי' - זהו 'יקול גדול'!

מהו הצורך בהתפצלות ל'שבעים לשון'?

האמנם כל חכמי הדורות - הם מאותו 'יקול גדול'?

מהו 'הצד השווה' בכל שלשת הפירושים?

ספר דברים פרק ה

(יט) אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְדוּד אֵל כָּל קְהֵלְכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הָעֹנֵן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יִסַּף וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֵּן אֵלַי:

רש"י על דברים פרק ה פסוק יט

(יט) ולא יסף - מתרגמינן ולא פסק... כי קולו חזק וקיים לעולם. ד"א לא יסף לא הוסיף להראות ב'אותו פומבי': [מופע חד-פעמי]

• וצ"ל שנחלקו אם זה מלשון 'סוף' או מלשון 'תוספת'!

מדרש רבה שמות פרשה כח פסקה ו

את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם קול גדול ולא יסף

ר' יוחנן אמר: קול א' נחלק לז' קולות והם נחלקים לע' לשון רשב"ל אמר: שממנו נתנבאו כל הנביאים וכל החכמים שעמדו [בכל הדורות] רבנן אמר: שלא היה לו בת קול!

- 'גדלותו' בהתפשטותו לכל מרחב-העמים
- 'גדלותו' בהתפשטותו לאורך כל הדורות
- מהי ה'גדלות' בהעדר 'בת קול'? אדרבה!

האין 'בת קול' ביטוי הרצון האלוקי?!

בדרגת 'בינה' = 'אליקים חיים' [68]
ישנם וואריאציות שונות של 'אמת'
הנקראות 'בנות קול' = הדי צלילי האמת

בדרגת 'חכמה' = חזיונה בחכמה
אמת נקודתית מרוכזת
שאין לה 'הדים וצלילות'

בפרד"ס התורה ישנן פרשנויות שונות
ברמות שונות תיאורטית
בבחינת 'בת קול'

אבל ישנו 'קול גדול' צלול וברור
המייצג את רצונו המוחלט של הבורא
משל תכניות החיסכון ורצון המפקיד

**וכיצד נדע את האמת המוחלטת
כשאין לנו סנהדרין והכרעת הרוב ?**

משל 'המצפן-האובייקטיבי'

המכריע בין מפקדי המחלקות
[ללא קשר לדרגותיהם וזקנתם]

תמיד נחתור להתבסס

על פסיקות הלכתיות שהן 'המצפן-האובייקטיבי'
ולא על 'השקפות מדרשויות'

[לדוגמה: הויכוח על 'מסירת שטחים' תמורת
שלום או זיכוי חילוניים במבצע תפילין]

א"כ שני הרבנים מסתמכים על ההלכה
הצפון ברור – הויכוח הוא על אופן מהלך הכיבוש

(יא) על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט
אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר
אשר יגידו לך ימין ושמאל:

מה פשר כפל-הלשון?

אור החיים על דברים פרק יז פסוק ט
ודרשת והגידו לך פירוש עליך אתה לדרוש שיאמרו
לך טעם הדין, והם גם כן חייבים להגיד לך טעם
דבריהם, אבל אם לא דרש אין חיוב עליהם להגיד
לו: [= על מה הסתמכו בפסיקתם]

פירוש חדש ל'לא היתה לו בת-קול'

תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף נט/ב
... תנא באותו היום השיב רבי אליעזר כל תשובות
שבעולם ולא קיבלו הימנו אמר להם אם הלכה
כמותי ... מן השמים יוכיחו יצאתה בת קול
ואמרה מה לכם אצל רבי אליעזר שהלכה כמותו
בכל מקום

עמד רבי יהושע על רגליו ואמר לא בשמים היא
מאי לא בשמים היא אמר רבי ירמיה שכבר נתנה
תורה מהר סיני אין אנו משגיחין בבת קול שכבר
כתבת בהר סיני בתורה אחרי רבים להטות ...

•

תלמוד בבלי מסכת עירובין דף יג/ב
אמר רבי אבא אמר שמואל שלש שנים
נחלקו בית שמאי ובית הלל הללו אומרים
הלכה כמותנו והללו אומרים הלכה כמותנו

יצאה בת קול ואמרה אלו ואלו דברי אלהים
חיים הן והלכה כבית הלל

הם נחלקו לשבעים לשון
לכל תחומי המדע, האמנות והפילוסופיה
של כל עמי האנושות
לכולם יש התייחסות תורנית!

ממנו נתבאו כל הנביאים והחכמים
שבכל הדורות

כולם 'הסתעפות הקול הגדול' של הר סיני
הנביאים – מושתתים על נאמנות למ"ת

החכמים שבכל דור
הסתעפות התורה שבעל פה
מתוך התורה שבכתב
י"ג מידות – סנהדרין – הכרעת הרוב

האמנם 'כל גדול' מייצג את ה'קול גדול'
הנסמוך על 'דימוקרטיה' כבירת מחדל?
250 ראשי סנהדראות היו 'רוב' נגד משה...

ספר דברים פרק יז

(ח) כִּי יִפְּלֵא מִמֶּךָ דְבַר לְמִשְׁפָּט ... וְקָמַתְּ
וְעָלִיתְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בו:

האם רק המקום גורם?

וכי אינם 'בעלי בחירה' העלולים לטעות?

(ט) וּבָאתְ אֶל הַפְּהִינִים הַלְוִיִּם וְאֶל הַשֹּׁפֵט
אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הֵהָם וְדַרְשֶׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת
דְּבַר הַמִּשְׁפָּט: (י) וְעָשִׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר
יִגִּידוּ לְךָ מִן הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ
וְשִׁמְרָתָ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יִוְרֹךְ:

